
Fra: noreply@regjeringen.no
Sendt: 1. september 2016 15:19
Til: postmottak SD
Emne: Nytt hørings svar til 16/807 - Høringsbrev - utkast til lov om tilrettelegging for utbygging av høyhastighetsnett for elektronisk kommunikasjon

Referanse: 16/807

Høring: Høringsbrev - utkast til lov om tilrettelegging for utbygging av høyhastighetsnett for elektronisk kommunikasjon

Levert: 01.09.2016 15:18

Svartype: Med merknader

Kontakt avsender: UNINETT AS

Kontaktperson: Petter Kongshaug

Kontakt-e-post: postmottak@uninett.no

Tittel: Utkast til lov om tilrettelegging for utbygging av høyhastighetsnett for elektronisk kommunikasjon

Uttalelse:

Hørings svar – utkast til lov om tilrettelegging for utbygging av høyhastighetsnett for elektronisk kommunikasjon

UNINETT AS hilser EU-direktivet 2014/61 og utkast til norsk lov om tilrettelegging for utbygging av høyhastighetsnett for elektronisk kommunikasjon velkommen, og vi mener dette i stor grad anerkjenner viktigheten av høykapasitetskommunikasjon som et bærende element i samfunnsutviklingen. UNINETT mener det er gjort et grundig og godt arbeid i å implementere direktivet i lovforslaget og tror at loven etterhvert vil gi viktige bidrag for kostnadsreduksjon og mer effektiv utrulling av høyhastighetsnettverk.

Det er innledningsvis fornøyet å konstatere i hvilken kontrast direktivet og lovforslaget står i forhold til den gamle teleloven (opphevet i 1998) som i sin tid holdt i hevd et monopol på å krysse offentlig grunn med signalbærende kabler. Opphevelse av teleloven bidro i sin tid til umiddelbar økning i utrulling av fibernett og etablering av konkurranse. Denne loven kan gi ytterligere drahjelp i samme retning. Virkningen vil antakelig ikke bli så umiddelbar som for snart 20 år siden, men ventelig kunne oppnås over en lengre tidsperiode

Fiberlegging i "annen førende infrastruktur" (i "nettilbyders" infrastruktur som det heter i lovforslaget) har i lang tid vært praksis mellom nettutbyggere og eiere av grunn og fysisk infrastruktur som kabler og nettelementer kan legges/plasseres i. Dette er i mange tilfeller gjennomført med særavtaler, lokal praksis og gjerne basert på særskilte relasjoner mellom partene. Likevel står mange potensielle kabelføringer og utstyrslokasjoner i dag ubenyttet. Mange enkelthistorier finnes der infrastruktur- og grunneiere utenfor rimelighet ikke har tillatt kabelfremføring eller utstyrslokalisering, enten på prinsipielt grunnlag, gjennom høye kostnader eller at det er konsumert utilbørlig lang tid på saksbehandling for tillatelser. Dette har tidvis gjort mange utbyggingsprosjekter og leveranser krevende for næringen. Det at det nå innføres en plikt til å etterkomme rimelige anmodninger med tydelige tidsfrister vil ventelig kunne gjøre tilgang lettere. Videre vil det kunne bidra til mer åpenhet og skape insitamenter for mer utbygging og etterhvert mer konkurranse og økt tilbud. Det er imidlertid en forutsetning at dette ikke driver opp kostnadene i vesentlig grad.

UNINETT ønsker å peke på følgende i forhold til lovforslaget:

1. Bruken av begrepet "nettilbyder"(eier av infrastruktur eller grunn for føringsvei/utstyrsinstallasjon) kontra "tilbyder av elektronisk kommunikasjonsnett" er litt forvirrende. Som alternativ til begrepet nettilbyder er kanskje "føringsvei- og losjtilbyder" mer i tråd med hva som menes.
2. I høringsutkastet diskuteres forhold til ekomloven og om hvorvidt også tilbydere av elektroniske kommunikasjonsnett kan pålegges å gi tilgang. Dette er en svært interessant problemstilling i forhold til økt konkurranse i geografiske områder der en leverandør er enerådende. Videre er det interessant i forhold til økt robusthet i de ulike regionale/nasjonale nett, samt for utbyggere som ønsker å utvikle et sammenhengende og enhetlig fibernet over en større geografi uten å måtte bygge en ny infrastruktur der dette finnes i tilstrekkelig grad fra før. Her kan det legges til at hindringer i form av få ledige fiberpar på langdistansekabler i stor grad kan løses med etablering av moderne optisk multipleksingsteknologi. Vi imøteser at denne problemstillingen tas videre da dagens prising mellom aktørene kan være til hinder for landets konkurransekraft på digitale tjenester.
3. Kommunikasjonskapasitet frem til husholdninger og bedrifter er fremhevet som den sentrale gevinsten som følge av direktivet. Vi ønsker videre å legge til at også samfunnsikkerheten vil kunne bedres gjennom at loven gjør det mer kosteffektivt å bygge mer redundans og diversitet i nettene. Samtidig, bredbåndsoperatørene må i større grad samarbeide om å bygge mer robuste nett gjennom bytte eller etablere spesielt gunstige tilgangsordninger for fysiske forbindelser som bidrar til økt redundans, se også pkt. 2. Sistnevnte er imidlertid utenfor skopet til herværende lovforslag.
4. Nedgravde trekkerør er en viktig og robust fremføringsmetode for kabler, men kan være krevende å ta i bruk dersom siste rør i en etablert trase er tatt i bruk – ofte må

eksisterende kabler dras ut og ny trekking foretas med parallelle kabler eventuelt med subrør. Det kan være ønskelig om krav fra grunneier (nettilbyder) om et visst antall overskuddsrør og eventuelt pålegg om bruk av subrør når det først skal graves. Antallet rør det kan være fornuftig å legge til grunn vil være geografisk betinget, men erfaringer fra byområder tilsier at tilgjengelige rør blir raskt tatt i bruk.

5. Legging av kabel og samling av nettelementer nært inntil annen infrastruktur kan øke risiko for gjensidig fysisk påvirkning mellom nett- og øvrig infrastruktur. Det bør vurderes en minimum varslingsplikt som måtte gjelde vedlikehold, drift, trusler og hendelser som kan berøre kommunikasjonsinfrastrukturen og vice versa.
6. 30 Mbit/s er dratt frem som en kapasitetsgrense i direktivet. Vi er kjent med at Telenor planlegger restrukturering av kobbernettene med nye konsentrasjons/samlingspunkter i sitt nett. Grensen på 30Mbit/s vil være teknologi- og avstandsavhengig og disse grensene har til en viss grad også økt de senere år, selv om både maksimal kapasitet og avstand vil forbli langt nede på skalaen i forhold til fiber og fremtidens behov. Grensen på 30Mbit/s må derfor ikke bidra til ytterligere konservering og mer nybygging av kobberbaserte nett – fiber er fremtidens teknologi og en fortsatt satsing på kobbernett vil bremse kapasitetsutviklingen og bidra til å opprettholde geografisk monopolisering på lengre sikt.
7. Loven vil bidra til mer åpenhet om infrastrukturinitiativer og bidra til mer samordning mellom tilbydere av elektroniske kommunikasjonsnett. Tilgang til sentralt informasjonspunkt for alle bredbåndsaktører, dvs. alternativ 2a i utredningen fra Oslo Economics, er å foretrekke
8. I høringen drøftes risiko knyttet til økt åpenhet om infrastruktur. Vi er av den oppfatning at tilgjengelighetsaspektet knyttet til sabotasje o.l. langt på vei kan kompenseres for gjennom etablering økt redundans og alternative rutingmuligheter i ulike fysiske føringsveier der diversiteten er validert av hver enkelt operatør. Tiltak mot avlytting og manipulasjon av trafikk må uansett møtes med bruk av krypteringsteknologi.
9. UNINETT, som både eier av kabelinfrastruktur mot Ny-Ålesund, og som kunde av Space Norway og Telenor Svalbard, er opptatt av i hvilken grad loven vil gjelde der. UNINETT ønsker gjennom sitt eierskap av fiberkabel i sjø mellom Longyearbyen og Ny-Ålesund å praktisere en åpen og kostbasert politikk for andres aktørers ønske om tilgang til kabelen eller optisk kanalkapasitet.

Vennlig hilsen

Petter Kongshaug,

adm.dir, UNINETT AS

Vedlegg: -